

B. B. NALA

Mint a csörgedező patak

Örök szerelem völgyében virágzik a liliumfa ága,
A vágy az elvarázsolt éjben holdfényt tükröz a hegy patakjába.
Úgy adom neked Sorsomat, mint az örök szerelem virágát,
Lázás szívdobbanásomat, melyet sugarad gyönyöre jár át.
Mint a csörgedező patak, olyan az én örök szenvedélyem,
Csöndbe tűnnek a halk szavak, ám szépséged felszítja a vérem,
Hiszen szívem csöndes álmát a sugaraiddal áthatottad,
Vallomás a vágy dalán át, tüzes lelke a színarany húrnak.
Áthatod az éj ezüstjét a szerelem örök dallamával,
Mint a Hold a patak tükrét. Érzem, Sorsom újra rád talál majd.
Te vagy nekem a szívdobbanás, ha a csillagfüggönyön át nézlek,
Felkelti a vágy hajnalát, virága a szerelem völgyének,
Hisz a lelkemet betölti szétszóródó, édes illatával,
Az álom völgye az éneket felkeltette szívem halk szavával.
Amikor a felkelő Nap kibontja a lilium virágát,
Álmat tükröz a patak, vallomás csendül a völgy dalán át.

A szenvedély aranyszárnyú méhe

A te arcodat tükrözi égő szívem mélye,
Imádatom szenvedély aranyszárnyú méhe.
Melynek szárnya elveszik a napsugarakba',
Életemnek gyönyörét a létezésed adta.
Amikor megeltem én a csendülő forrást,
Kibontotta a napfény az illatozó rózsát,
Mely illatával csalogatja az arany szárnyú méhet,
Álmok aranykődjén át gyönyörködve nézlek.
Gyönyörködve nézlek a vágy hajnalán túl,
A szirmokról leperreg az illatos virágpor.

Szívem húrján felhangzó ütem

Tüzes szárnyak az éji Hold ezüst sugarán,
Álmok dala hangzik, ha fellobban a láng.
A gyönyör perce áthatja lázas ütemét...
Mit tehetnék, Szívem, hisz a vágy bennem ég.
Sokszor úgy érzem, én is tűzként lobbanok,
Olyan a szenvedélyem, akár a dalok.
Te vagy az álmok húrján felhangzó ütem,
Az éji könny a rózsaszirmán csillagként pihen.
Hold fényében kitárnám tüzes szárnyamat,
Minden vágyam, Szerelmem, hogy megtaláljalak.
Te jelented nekem a lázas ütemet,
Égő lelkem az arcod csodatükre lett.
Átölelnélek, amikor a vágy dala szól,
Álmodozó szívembe nyílvessző hatol.
Szerelmem, a sugarad csöndesen kísért,
Vágy rózsájához ér ujjam a csillagokért.
Tenyerembe zárva az éji könnyeket,
Érted merengő szívem álmod rejteget.
Hold fényében suttogok száz csöndes imát,
Az álmok szentélyén csak egy szó hallatszik át.
Mit megvallok százszor a lázas esküben:
Te vagy a szívem húrján felhangzó ütem.

Vérvörös rózsza

Sokszor úgy tűnik, mintha könnyezne a vérvörös rózsza,
Pedig csak az illatos szirmát nyitja csókra.
Egybeolvad illata a felhő harmatával,
Ám betelni nem tud a szerelem halk dalával.
Egy dal, mely magába rejti az illatos rózsaszirmokat,
Bársonyuk tükrözi az én örökké tartó titkomat.
Mint olaj a tűzre, olyan a szívnek e dallam,
Harmatként hulltam a vérvörös rózsára, s benne maradtam.